

**SUPREME COURT OF KOSOVO
GJYKATA SUPREME E KOSOVËS
VRHOVNI SUD KOSOVA**

**KOSOVO PROPERTY AGENCY (KPA) APPEALS PANEL
KOLEGJI I APELIT TË AKP-së
ŽALBENO VEĆE KAI**

GSK-KPA-A-265/13

**Priština,
24. septembar 2014. godine**

U postupku:

D. P.

Kotor

Podnositelj zahteva/Žalilac

v. s.

N/A

Žalbeno veće KAI Vrhovnog suda Kosova u sastavu Esma Erterzi, predsedavajući sudija, Elka Filcheva-Ermenkova i Sylejman Nuredini, sudije, u žalbi na odluku Komisije za imovinske zahteve Kosova KPCC/D/C/209/2013 (spis predmeta upisan u KAI pod brojem KPA28552), od dana 11. juna 2013. godine, nakon zasedanja održanog dana 24. septembra 2014. godine, donosi sledeće:

PRESUDA

1. **Odbija se kao neosnovana žalba D.P. na odluku Komisije za imovinske zahteve Kosova KPCC/D/C/209/2013, od dana 11. juna 2013. godine.**

2. **Potvrđuje se odluka Komisije za imovinske zahteve Kosova KPCC/D/C/209/2013, od dana 11. juna 2013. godine, u delu koji se odnosi na spis predmeta upisanom u KAI pod brojem KPA28552.**

Proceduralni i činjenični siže:

1. Dana 06. marta 2007. godine, D. P., u svojstvu člana domaćinstva nosioca imovinskog prava – njegove čerke L. P., je podneo imovinski zahtev u Kosovskoj agenciji za imovinu, kojim je potraživao potvrđivanje svojinskog prava i ponovni posed imovine-poslovne prostorije. On tvrdi da je njegova čerka imala dozvolu da izgradi poslovnu prostoriju na parceli br. 1093/1, u ulici “Vukmirovića”, Katastarska opština Peć. Na osnovu gdin-a Perovića površina poslovne prostorije je 60 m².

2. On je izjavio da je do gubitka poslovne prostorije došlo usled okolnosti koje su direktno povezane sa oružanom sukobom koji se dogodio na Kosovu u 1998/1999. godini, gde je naveo da je datum gubitka bio 12. jun 1999. godine.

3. Kako bi podržao imovinski zahtev, on je među ostalog dostavio, vozačku dozvolu, izdatu dana 07. septembra 2006. godine od strane Opštine Kragujevac, Republika Srbija; izvod iz matične knjige rođenih njegove čerke 200-9567/2000-VI, izdat dana 28. novembra 2000. godine, kopiju odluke br. 03-353/347, izdate dana 05. juna 1992. godine od strane Izvršnog odbora Skupštine Opštine Peć. Ova kopija odluke ustanavljava da je L. P. data lokacija da postavi privremeni montažni objekat u površini od 32m² (a ne 60 m² kao što se potražuje) na delu katastarske parcele br. 1093, kao i odluka 03-351/2376, izdata dana 19. novembra 1992. godine od strane Odeljenja za urbanizam, stambeno imovinska pravna pitanja kojom je istoj dato pravo da izgradi privremeni montažni objekat na parceli br. 1093/1. Odluka glasi da u slučaju da je lokacija potrebna za ostvarivanje urbanističkih planova primalac ove dozvole sklanja objekat bez prava naknade i osiguranja da će joj se dodeliti drugo zemljište za instalaciju montažnog objekta.

4. Dana 26. marta 2007. godine, službenici KAI su obavili fizičko obaveštenje imovine u zahtevu te su našli da je Opština Peć sklonila poslovnu prostoriju te i da se parcela br. 1093/1 koristi kao parking. Opština Peć, koju zastupa A. S. (direktor za imovinsko pravna pitanja) nije potpisala obaveštenje o učešću već je odgovorila na zahtev gde je navela da gđin. P. nije dostavio dokaze koji pokazuju bilo koje imovinsko pravo nad imovinom. Opština Peć je dostavila Posedovni list br. 2608 izdat od strane Odeljenja za katastar, geodeziju i nepokretnu imovinu koji indicira da je parcela u zahtevu društvena svojina te i da je Skupština opštine imala pravo da koristi istu. Pošto nije podneto obaveštenje o učešću zahtev je ostao nesporan.
5. Odluka br. 03-351/2376 izdata dana 19. novembra 1992. godine nije pozitivno verifikovana od strane KAI ekipe za verifikaciju, dok je posedovni list br. 2608 verifikovan *ex officio* te je nađeno da je parcela br. 1093/1, društvena svojina. Izvod iz matične knjige rođenih koji dokazuje porodičnu vezu između podnosioca zahteva i njegove Čerke kao i svojstvo podnosioca zahteva da podnese imovinski zahtev nisu pozitivno verifikovan od strane KAI ekipe za verifikaciju. Vrhovni sud nije smatrao potrebnom verifikaciju izvoda iz matične knjige rođenih smatrajući da to neće uticati na završni rezultat imovinskog zahteva.
6. Dana 11. juna 2013. godine, Komisija za imovinske zahteve Kosova (KIZK), je odlukom KPPC/D/C/209/2013, odbacila imovinski zahtev zbog nedostatka nadležnosti. U obrazloženju odluke KIZK je naglasila da na osnovu dostavljenih dokaza podnositelj zahteva je imao privremeno pravo korišćenja imovine u zahtevu te je prema tome jedino bio ovlašćen da izgradi pokretan objekat na imovini u zahtevu. Imovina u zahtevu se treba smatrati kao pokretna imovina u smislu člana e 9. Zakona o imovini i ostalim stvarnim pravima (Zakon br. 03/L-154). U smislu člana 3.1. UNMIK Uredbe 2006/50 zamenjene Zakonom br. 03/L-079, KIZK nije nadležna da odluči povodom pokretne imovine.
7. Dana 13. avgusta 2013. godine, odluka je uručena D. P. On je uložio žalbu pred Vrhovnim sudom dana 03. septembra 2013. godine (u dalje tekstu: žalilac); Opština Peć nije bila obaveštena povodom odluke pošto ista nije bila stranka u postupku pred KAI, te prema tome, žalba na ovu odluku nije uručena Opštini Peć.

Navodi podnosioca zahteva/Žalioca

8. Žalilac tvrdi da se odluka KIZK oslanja na fundamentalnu grešku i pogrešnu primenu materijalnog i proceduralnog prava pošto u srpskoj verziji odlike, preciznije izreka iste, ne navodi broj imovinskog zahteva KPA28552, takođe engleska verzija odluke u izreci se ne

odnosi na zahtev KPA28552. Žalilac dalje navodi da je odluka KIZK zasnovana na pogrešnom i nepotpunom utvrđivanju činjeničnog stanja te zbog toga imovina-poslovna prostorija nije privatna pokretna imovina kao što je pogrešno utvrđeno od strane odlučujućeg organa već je u stvari privatna imovina. Žalilac zahteva od Vrhovnog suda da vrati odluku KAI, KPCC/D/C/209/2013 od dana 11. juna 2013. godine, i potvrdi svojinsko pravo žalioca.

Pravno obrazloženje:

Prihvatljivost žalbe:

9. Žalba je uložena u vremenskom roku od 30. dana kao što je predviđeno Zakonom (član 12.1 of UNMIK Uredbe 2006/50 zamenjene Zakonom br. 03/L-079). Vrhovni je nadležan nad žalbama uloženim na odluke KIZK. Žalba je prihvatljiva.

Zasnovanost žalbe:

10. Nakon pregleda spisa predmeta i navoda žalioca, u smislu člana 194. ZPP, Vrhovni sud nalazi da je žalba neosnovana.
11. KIZK je tačno ocenila dokaze kada je odlučila da zahtev spada van okvira njene nadležnosti. KIZK je dala potpuna, obimna, jasna, tačna i prema tome zakonska objašnjenja i pojašnjenja povodom ključnih činjenica za korektnu odluku.
12. U odnosu na navod žalioca da je odluka KIZK nejasna, KIZK je donela individualnu odluku dana 11. juna 2013. godine, te se odluka odnosi na „relevantne paragafe“ u grupnoj odluci. Posebno se odnosi na paragafe 19.-21. Vrhovni sud će prema tome dati kratak siže razloga zbog čeka KIZK nije nadležna u ovom predmetu.
13. U smislu člana 3.1 UNMIK Uredbe 2006/50 zamenjene Zakonom br. 03/L-079, podnositelj zahteva ima pravo na nalog Komisije za ponovni posed imovine ako podnositelj zahteva ne samo dokaže svojinsko pravo ili pravo korišćenja nad privatnom nepokretnom imovinom, uključujući poljoprivrednu i komercijalnu imovinu, već takođe dokaže da ona ili on trenutno nije u stanju da uživa to imovinsko pravo usled razloga okolnosti koje su direktno povezane ili rezultiraju iz oružanog sukoba koji se dogodio na Kosovu između 27. februara 1998. godine i 20. juna 1999. godine. U smislu ove odredbe, proizlazi da je nadležnost Komisije za imovinske zahteve Kosova, te prema tome i Vrhovnog suda, ekskluzivno ograničena na rešavanje i

odlučivanje imovinskih zahteva koji se odnose na privatnu nepokretnu imovinu, uključujući poljoprivrednu i komercijalnu imovinu.

14. Vrhovni sud primećuje da je u smislu oblike br. 03-353/347, izdate dana 05. maja 1992. godine, od strane Skupštine opštine Peć i oblike br. 05-351/2376, izdate dana 19. novembra 1992. godine, do strane Odeljenja za urbanizam, komunalije i stambene usluge i građanskog inženjeringu Opštine Peć, ustanovljeno da je L. P. dato zemljište na privremeno korišćenje za podizanje privremenog montažnog objekta na parceli br. 1093/1, u ulici "Vukmirovića", katastarskoj zoni i Opštini Peć. Dozvola je data za privremeno postavljanje prostorije na toj parceli, koja se smatrala kao pokretni objekat.

15. Zemljište je samo po sebi društvena svojina. Vrhovni sud takođe smatra da je imovina u zahtevu u smislu odredbe člana 9., stav 1. Zakona o imovini i ostalim stvarnim pravima (Zakon br. 03/L-154) pokretna imovina. Na osnovu ove zakonske odredbe, proizlazi da su privremeni montažni objekti, kiosci, i privremene montažne strukture, ako u konkretnom slučaju, smatrane kao montažni objekti. Što više, član 14. stav 1. i član 26. stav 2. Zakona o građevinskom zemljištu (Službeni glasnik SAPK br. 14/80) predviđaju da kada nadležni organ dodeli privremeno korišćenje za privremene potrebe predлагаča za postavljanje privremene montažne strukture, onda nadležni organ ima pravo, na osnovu potrebe urbanističkog planiranja, da pomeri montažnu strukturu sa ličnim troškovima korisnika. Privremene prostorije čak i ne mogu biti pitanje priznavanja imovinskog prava niti mogu biti upisane u imovinskim registrima katastarske kancelarije.

16. Gdin. P. navodi da je imovina-poslovna prostorija bila privatna nepokretna imovina. Vrhovni sud ne nalazi da je nepotrebno razraditi da li je poslovna prostorija koja je u stvari podignuta na parceli bila privremeni objekat ili stalni objekat u fizičkom smislu. Jasno se vidi iz dokaza dostavljenih da je gđi. P.L jedino dato pravo da postavi privremeni objekat.

17. Sa druge strane, žalilac tvrdi imovinsko pravo nad imovinom koja je izgrađena na imovini u društvenoj svojini. Pošto se zahtev odnosi da pravo korišćenja društvene svojine a ne na imovinu u privatnoj svojini, Vrhovni sud nalazi da imovinski zahtev ne spada u okviru nadležnosti KIZK. Zakon jasno definiše da jedino svojinsko pravo, zakonski posed ili zakonsko pravo korišćenja privatne nepokretne imovine mogu biti pitanje postupka pred Žalbenim većem Vrhovnog suda, privremeni objekat se ne može smatrati pokretnom imovinom što postavlja predmet van nadležnosti.

18. Prema tome, odluka na koju je uložena žalba se ne sastoji od bilo koje bitne povrede niti pogrešne primene materijalnog ili proceduralnog prava. Ova odluka se takođe ne oslanja na pogrešno i nepotpuno utvrđivanje činjeničnog stanja, kao što žalilac navodi.
19. Prema tome, u smislu člana 13.3. (c) Zakona br. 03/L-079, žalba se odbija kao neosnovana te se potvrđuje odluka KIZK u delu koji se odnosi na predmet koji se odlučuje ovom presudom (KPA28552).
20. Ova presuda ne prejudicira pravo podnosioca zahteva da potražuje njegova prava pred redovnim sudovima.

Pravni savet:

21. U smislu člana 13.6. UNMIK Uredbe 2006/50 zamenjene Zakonom br. 03/L-079, ova presuda je pravosnažna i primenljiva te se ne može napasti putem redovnih ili vanrednih pravnih lekova.

Esma Erterzi, EULEX predsedavajući sudija

Elka Filcheva-Ermenkova, EULEX sudija

Sylejman Nuredini, sudija

Urs Nufer, EULEX zapisničar